

Avifauna întâlnită pe teritoriul Amenajării Piscicole Sovârca

Cormoranul mic, trăiește în sud-vestul Europei, în vestul Asiei și în Algeria. La noi în țară este întâlnit în timpul verii, în special în bălțile Dunării inferioare cât și în Delta Dunării. În zonele favorabile hranei apar cârduri mari, de câteva sute, se hrănesc în special cu pești, dar și cu serpi. Hrana o prinde în apă fiind buni scufundători. Femela depune 4-6 ouă albe, ce le clocește aproximativ 28 de zile.

Pelicanul comun, este ușor de recunoscut după sacul guler galben și penajul alb-roz. Sunt greoi la sol dar zboară cu multă ușurință cu bătaii încete din aripi și cu planări. Când înoată, corpul lor se scufundă foarte puțin în apă.

Este o pasăre migratoare, ce o putem vedea vara în special în Delta Dunării dar în trece și prin alte bălți din interiorul țării. Femela depune 1-3 ouă, iar incubatia durează în jur de 32 de zile și este asigurată de ambii parteneri.

Ciulinul de balta, are în apă o tulpină lungă, ce poate atinge circa 2 metri, prevăzută cu frunze penatsectate, dispuse verticilat. Tulpina se termină la suprafața apei cu un smoc de frunze romboidale, care au petiolul umflat. Florile sunt albe, mici, solitare. Este comună în sudul țării, mai ales în bălțile Dunării.

Coada calului, este o plantă perenă, erbacee, care crește prin lunci umede și nisipoase, pe marginea râurilor din regiunea de câmpie până la munte. Tulpinile sunt de două feluri: unele fertile și altele sterile. Recoltarea începe după ce spicul s-a copt între iulie-octombrie.

Coada soricelului, este o plantă erbacee cu o tulpină păroasă de înălțime de la 0,2m până la 1m. Florile sale sunt albe sau roz, au un miros caracteristic și un gust dulce-amărui. Este perenă și prezintă stoloni scurți, de pe care pleacă tulpini aeriene drepte, neramificate, acoperite cu frunze. Crește în cantități mari pe câmpii sau margini de păduri.

Rata salbatică mare, este de culoare brună, pestrită cu alb la coada și aripi. Masculul este diferentiat de femelă prin coloritul penajului, are capul și gâtul de un verde închis cu luciri albastru-metalice. Rata este întâlnită în toate bălțile, lacurile și alte zone umede din țara noastră, prezintă interes vânătoresc ridicat. Se hrănește în apă cu diverse plante de la suprafață, insecte și viermi.

Cucuta de apă, este o plantă perenă, relativ scundă terminată într-o umbrelă. Are în pământ un rizom gros. Frunzele sunt de 2-3 ori penat-secate. Foliiolele sunt linalanceloase. Fructele sunt mici, lungi și late de circa 2mm. Este răspândită în Europa Centrală și de Nord inclusiv Marea Britanie și Japonia. Este una dintre cele mai toxice plante, crește în special la marginea apelor și mlaștinilor.

Bizamul, este un rozător semiacvatic de talie mică. Blana semivaloroasă prezintă puf și spic și este de culoare brună-cafenie pe spate iar pe laturi bej-cenusie. Se hrănește cu părțile aeriene ale tuturor plantelor acvatice, cu muguri, cu lastari tineri, cu fructe sau legume.

Papura, este o plantă acvatică, cu tulpina înaltă neramificată, cu frunzele lungi, înguste și cu flori unisexuale. Planta în sine constituie "caminul" multor insecte, pasări și amfibieni ajutând la menținerea echilibrului mediului.

Vidra, are o blană de culoare brună-cenusie, lucioasă, scurtă și deasă. Blana este acoperită cu un strat de aer termoizolant în apă. Este un animal nocturn, ce rezistă sub apă până la 7 minute. Se hrănește cu pești, broaște, raci, mamifere mici, acvatice. Femela vidră poate naște 2-4 pui, ce rămân orbi doar 10 zile.

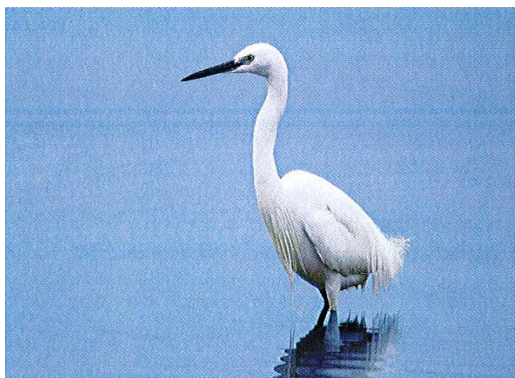

Pipirigul, plantă perenă, are în pământ un rizom cu îngroșări tuberculiforme. Frunzele sunt lungi și liniare, florile hermafrodite și grupate în spice compacte. Este distribuită în Lunca Dunării și a râurilor interioare din câmpie, Delta Dunării frecventă la marginea lacurilor, bălților și terenurilor mlaștinoase. Infloreste la sfârșitul primăverii și vara.

Gâsca de vara, este de culoare cenușiu maro cu alb în zona pântecelor și sub coadă. Ciocul și picioarele sunt de culoare portocalie. Preferă zonele umede: bălțile, mlaștinile și lacurile. Este răspândită în întreaga Europă dar și în Asia. Se hrănește cu iarbă, rădăcini, muguri, frunze, tulpini, semințe, plante acvatice.

Egreta mare, este complet albă are un cioc negru cu galben la rădăcina în timpul verii și galben complet în timpul iernii. Nu are mot de penă ca egreta mică, iar picioarele sunt negre-verzui. Puii au ciocul galben și picioarele verzi-cenușii.

Lebada de iarnă, are penajul complet alb, ciocul este galben cu vârf negru și are poziția gâtului vertical nu în forma de S. Cuibărește în extremitatea nordică a Europei, în tundra Siberiei pe lacuri și în mlaștini. Iernează în ținuturile din Delta Dunării și în zona complexului lacustru Razem. Au o singură pereche toată viața, depun 4-7 ouă și perioada de incubare este de

Plutnita, este o plantă perenă cu rizom stolonifer multiramificat. Are frunzele plutitoare și rotunde cordate, lung petiolate, cu limb pielos. Flori mari, cu petale ciliate pe margine. Este răspândită în sudul, centrul Europei și în Asia. Crește în cantități mari la câmpie, în bălți, în lacuri și ape lin curgătoare. Infloreste în lunile iunie - septembrie. Specie cu periclitare medie, cu mică probabilitate de dispariție.

Rosâtea. Este o plantă perenă, iubitoare de apă. Vegetează în populații spontane, de regulă în grupuri mici și medii, dar poate trăi și în singurătate. Arie de răspândire extinsă, în toată Europa dar și în Asia centrală. Rosâtea crește pe margini și se deplasează încet pe apă până la o adâncime de aproximativ 3m. Infloreste din iunie până în august.

Barza alba, cuibareste in peninsula Iberica, sudul Suediei si tarile Baltice, Belarus, Ucraina, Romania si in Rusia pana la limitele Uralilor. Biotopul preferat il constituie zonele urbane linistite, dar si padurile rare, cu arbori batrani si izolati, in imediata apropiere a Dunarii. Se hraneste cu diferite vietuitoare acvatice prinse din apele curgatoare: pesti, amfibieni, soparle, serpi, lipitori, insect mari sau pui de pasari.

Mistretul, este acoperit cu peri lungi, tari, de culoare negra-cafenie. Adesea perii sunt divizati la varf, iar intre ei se gaseste un puf a carui densitate variaza de la anotimp la anotimp. Ornivor tipic, mananca aproape tot ce este comestibil la suprafata solului sau din sol.

Vulpea, are blana in general roscata si o greutate pana la 10kg. Picioarele si varful urechilor negre, iar varful cozii este alb. Simturile cele mai dezvoltate sunt mirosul si auzul. Se deplaseaza in mod obisnuit la trap. Este raspandita in toata Europa, iar la noi se gaseste in paduri, in regiunile de deal si campie. Se hraneste in amurg cu soareci de camp, iepuri salbatici si pasari de curte.

Săgeata apei. Este o plantă fixată pe fundul bălților sau apelor curgătoare fiind mai frecventă în baltile Dunării. Numele se referă la frunzele în formă de săgeată, lung petiolate, care se ridică deasupra apei. Răspândită în Europa temperată, sudul Asiei, Cuba, Argentina, Mexic și Hawaii.

Stuful, este o plantă perenă, cu rizom tarator, tulpină verticală, Frunze lanceolate verzi albăstrui cu lungimi între 40-50cm. Stuful formează plaururi ce sunt constituite dintr-o împletitură de rizomi de stuf. Plaurul se poate desprinde de fundul bălții transformându-se în insula plutitoare. Infloreste în lunile iulie-septembrie Stuful se găsește în fiecare continent, mai puțin în Antarctica.

Iepurele de camp, este foarte bine camuflat in mediul in care traieste si foarte greu de observat, daca nu se misca. Se gaseste in intreaga Europa, de la campiile vaste pana in golul alpin. Are activitate preponderent nocturnă. Consuma verdeturi dezgropade de sub zapada, lujerii si coaja unor pomi fructiferi, fructe si frunze, vara prefera lanurile de lucerna sau varza.

Testoasa de apa europeana, este intalnita in sudul si centrul Europei, nordul Africii si in zonele umede din Orientul Mijlociu. In fauna tarii traieste in ape statatoare, maloase si in cele cu curs linistit. Inoata, se scufunda foarte bine, se hraneste cu pesti, crustacee, insecte si viermi.

Buhai de balta cu burta rosie, are pete negre si rosii pe partea inferioara a corpului. Atunci cand este atacata sare de jos in sus, expunandu-si burta rosie si prevenindu-si atacatorii ca pielea ei contine substante otravitoare. Traieste in balti sau in orice ochi de apa permanent sau temporar. Hrana consta in animale acvatice dar si insecte de uscat. Are putini dusmani datorita glandelor veninoase din piele.

Salcia. Plantele din genul *salix* sunt cunoscute in Romania sub numele generic de *salcie* respective *rachita*. Tulpina poate fi noduroasa, frunzele sunt intregi dispuse altern pe ramurile elastic, netede. Unele specii pot atinge pana la 10-15 metri inaltime, dar majoritatea speciilor au maxim 3 sau 4 metri. Este raspandit in intreaga emisfera Nordica fiind intalnit in principal pe soluri umede, pe mamurile raurilor, iazurilor si lacurilor in zonele mai racoroase indeosebi in zona de campie.

Tipirigul, este o plantă perenă, cu rizom lung, tulpină cilindrica, neteda, plina de maduva. Este originara din insulele Malteze, dar foarte raspandita in Europa centrala, Asia de Vest, Australia si America de Nord. Este des intalnită la câmpie si deal sau pe luncile râurilor periodic inundate, mlastini, pe marginea baltilor, lacurilor si raurilor. Infloreste in lunile martie si mai.

